

Dosarul nr. 2ra-1283/18

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. C. Crețu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Leșco împotriva lui Vasile Pădureanu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului Ciocana, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca și a fost menținută hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La data de 10 februarie 2016 Victoria Leșco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Pădureanu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului Ciocana cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, din anul 2008, a concubinat cu pârâtul, însă comportamentul agresiv al acestuia și aplicarea violenței au dus la destrămarea conviețuirii lor. În urma conviețuirii împreună, au doi copii minori, XXXXXX, născută la data de XXXXXX și XXXXXX, născut la data de XXXXXX, care la moment se află la întreținerea și educația sa.

A menționat că, în legătură cu faptul că, pârâtul nu acordă sprijin material necesar întru creșterea și dezvoltarea copiilor, la data de 06 iulie 2015, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău a fost încasată de la pârât în beneficiul său pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 900 de lei lunar pentru fiecare, începând cu data de 13 mai 2015 pînă la atingerea majoratului de către copii și a fost stabilit domiciliul copiilor minori cu ea.

A susținut că, atât pe parcursul vieții în comun, cât și pînă în prezent, pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, eschivare ce se manifestă printr-un dezinteres total față de educația și întreținerea copiilor minori, obligații care sunt puse în seama sa, or, conform art. 2 alin. (3) din Codul familiei, unul din principiile ce guvernează relațiile familiale îl reprezintă prioritatea educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori.

A afirmat că, prin încheierea executorului judecătoresc Andrei Jitaru din 01 februarie 2016 se atestă că, din momentul intentării procedurii de executare și pînă în prezent, Vasile Pădureanu nu achită pensia de întreținere, iar la data de 01 februarie 2016 cuantumul restanței la plata pensiei de întreținere este de 19045,08 lei.

A relevat că, pârâtul în genere nu se interesează de soarta copiilor săi, nu-i vizitează și nu-i telefonează, iar indiferența totală a acestuia a făcut imposibilă crearea unei legături afective puternice între aceștia și pe cale de consecință, minorii sunt în imposibilitate de a beneficia de afecțiunea și îngrijirea ambilor părinți.

A solicitat decăderea pârâtului din drepturile părintești în privința copiilor minori, XXXXXX, născută la data de XXXXXX și XXXXXX, născut la data de XXXXXX și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni acțiunea depusă de către Victoria Leșco a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta nu a prezentat probe incontestabile, ce ar confirma că, pârâtul s-a eschivat de la educația copiilor și de la exercitarea obligațiilor părintești, face abuz de drepturile părintești ori are un alt comportament prevăzut de lege, care ar constitui temei de decădere din drepturile părintești, așa cum invocă în cererea de chemare în judecată.

Totodată, prima instanță a reținut că, conform avizului-concluzie nr. 176 din 16 februarie 2017, Direcția asistență socială și protecție a familiei Ialoveni a considerat că, Vasile Pădureanu are posibilități de a întreține material copiii minori și și-a exprimat dezacordul asupra decăderii acestuia din drepturile părintești în privința copiilor XXXXXX, născută la data de XXXXXX și XXXXXX, născut la data de XXXXXX.

Prima instanță a mai reținut că, nu au fost prezentate probe, care ar demonstra că, executorul judecătoresc Andrei Jitaru a întreprins careva măsuri, cum ar fi aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești sau pe bunurile debitorului și a interdicției de a părăsi țara sau alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare, care ar confirma cu certitudine că, pârâtul se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu vicleni de la plata pensiei de întreținere.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 02 mai 2018 Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea

acestui, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești au examinat superficial, neobiectiv și incomplet probele anexate la dosar, încălcând prevederile art. 130 CPC.

A considerat că, în cazul dat, măsura solicitată de către recurentă va influența pozitiv asupra atitudinii tatălui față de copii și acesta va întreprinde careva pași în vederea creării unor relații cu copiii săi.

A menționat că, atât drepturile intimatului, cât și ale copiilor nu se încalcă, or, conform art. 70 alin. (1) din Codul familiei, părinții pot fi restabiliți în drepturile părintești dacă au încetat împrejurările care au condus la decăderea lor din aceste drepturi și dacă restabilirea în drepturile părintești este în interesul copilului.

A susținut că, instanțele judecătorești au interpretat eronat hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, concluzionând că copiii minori pot crește într-un mediu sănătos doar în cazul în care părinții nu sunt decăzuți din drepturile sale părintești, fapt care este în totalitate incorect și se reduce la absurd.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, declarat la data de 02 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Victoria Leșco, reprezentată de avocatul Maxim Chișca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic